

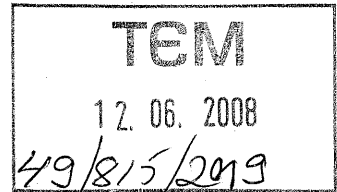
Työ- ja elinkeinoministeriö
PL 32
00023 Valtioneuvosto

LAUSUNTO

1 (3)

11.6.2009

EK/464/2009

49/815/2009

LAUSUNTO FENNOVOIMA OY:N YDINVOIMALAITOSHANKETTA KOSKEVASTA PERIAATEPÄÄTÖSHAKEMUKSESTA

Työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt Elinkeinoelämän keskusliitolta EK:lta lausuntoa Fennovoima Oy:n ydinvoimalaitoshanketta koskevista periaatepäätöshakemuksesta. Lausuntonaan EK esittää seuraavaa.

EK katsoo ydinvoiman lisäämisen olevan yhteiskunnan kokonaisedun mukaista ja puoltaa periaatepäätöshakemusta. Ydinvoiman lisäämisellä voidaan korvata tuontisähköä, vastata kasvavaan kysyntään ja korvata vanhaa poistuvaa sähköntuotantokapasiteettia kotimaisella, päästöttömällä tuotannolla.

Ydinvoiman lisärakentamista puoltavat mm.

- teollisuuden, muun yritystoiminnan ja sitä kautta koko yhteiskunnan sähkönsaannin ja toimitusvarmuuden varmistaminen kasvavan tuotantokapasiteettivajeen tilanteessa
- hiilidioksidipäästöttömän sähköntuotannon lisääminen ilmastomuutoksen hillitsemiseksi
- ydinvoimalla tuotetun perusvoiman kilpailukykyinen ja vakaa hinta, mikä vähentää osaltaan elinkeinoelämän investointiepävarmuuksia
- hyvät kokemukset suomalaisesta ydinvoimasta ja sen turvallisuudesta.

Sähkö on elintärkeä tuotannontekijä, joka vaikuttaa teollisuustuotannon, muun yritystoiminnan ja koko kansantalouden kasvuun. Sähkön saatavuus ja toimitusvarmuus eivät saa vaarantua missään olosuhteissa. Riittävän perusvoimakapasiteetin turvaaminen koko yhteiskunnan tarpeisiin on ensiarvoisen tärkeää. Tässä on erityisesti otettava huomioon energiantuotantoinvestointien pitkät toteutusajat, joten tarvitaan pitkäjänteistä ja suunnitelmallista energiapolitiikkaa.

Myös sähkön hinnalla on suuri vaikutus yritysten menestymiseen Suomessa ja sitä kautta laajasti työllisyyteen ja hyvinvointiin. Ilmastomuutoksen hillitsemiseksi tarvitaan päästöttömä perusvoiman tuotantoa. Edullisuus ja päästöttömyys yhdistyvät parhaiten ydinvoimatuo-
tannossa.

Infrastruktuuri
Mikael Ohlström

EK/464/2009

11.6.2009

Suomessa tarvitaan merkittävästi lisää uutta sähköntuotantokapasiteettia. Tähän on kolme syytä: sähkön kysynnän kasvu, tuontiriippuvuuden poistaminen sekä vanhenevan tuotantokapasiteetin korvaaminen uudella.

Sähkön kulutuksen arvioidaan **kasvavan** edelleen lähivuosikymmeninä. Sähkön tarve tulee arvioida pitkällä tähtäimellä, ei suhdannepoliittisin perustein. Kilpailukykyiset yritykset kehittävät ja laajentavat vastakin tuotantoaan. Kauaskantoinen energiapolitiikka luo uskoa tulevaisuuteen ja kannustaa kotimaisia investointeja.

Sähkönkulutus kasvaa energiatehokkuuden lisääntymisestä huolimatta. Monet päästöjen vähentämiseen tähtäävät liikenne- ja lämmitysratkaisut lisäävät sähkön käyttöä (mm. sähköautot, lämpöpumput, sähkölämmitys matalaenergiataloissa). Sähkön käyttöä näin lisäämällä voidaan kuitenkin energian loppukulutusta alentaa, mikä helpottaa muun muassa uusiutuvan energian velvoitteiden saavuttamista.

Suomalaiset yritykset ovat tehneet jo vuosia määrätietoista työtä energiatehokkuuden parantamiseksi ja sitä kautta energiakustannusten hillitsemiseksi. Sen vuoksi ei pidä yliarvioida energiatehokkuuden ja -säästön vielä jäljellä olevia mahdollisuuksia. Esimerkiksi VTT:n viimesykyisen (EK:n lehdistötiedote 28.10.2008) selvityksen mukaan sähkönsäästöpotentiaali energiaintensiivisen teollisuuden sähkömootoreissa on selvästi alle yhden terawattitunnin. Se vastaa noin kahta prosenttia sähkön kokonaiskulutuksesta teollisuudessa.

Akuutti uutta tuotantokapasiteettia vaativa ongelma on korkea **tuontisähköriippuvuus**. Suomessa on jo nykyisin sähkönkulutuksen huippuhetkillä 2 000 MW:n tuotantotehon vaje. Tällöin Suomi on lähinnä Venäjältä ja Ruotsista tulevan sähkön varassa.

Hallitus linjasi kansallisessa ilmasto- ja energiastrategiassa, että sähkön saanti on turvattava kaikissa olosuhteissa. Suomi ei voi enää laskea huippukulutustilanteissa Venäjältä tuotavan sähkön varaan, koska sähkön tarve kasvaa nopeasti myös Pietarin seudulla.

Kolmas tuotantokapasiteetti-investointien tarvetta lisäävä tekijä on vanhenevan, **käytöstä poistuvan sähköntuotantokapasiteetin korvaaminen**. Ensi vuosikymmenellä poistuu ensimmäistä kertaa merkittävä määrä tuotantolaitoksia, sillä 1960- ja 1970-luvuilla rakennetut vanhenevat voimalaitokset eivät jatkossa täytä ympäristömääräyksiä eikä niihin enää kannata tehdä mittavia investointeja. Poistuvan tuotantokapasiteetin on arvioitu olevan ensi vuosikymmenellä noin 2500 MW. Tästä tuotannosta noin puolet on erillistä sähköntuotantoa, erityisesti hiililauhdetuotantoa. Vuoteen 2030 mennessä poistuvat ensimmäiset ydinvoimalayksiköt, joiden tilalle on myös rakennettava korvaavaa tuotantoa.

Infrastruktuuri
Mikael Ohlström

EK/464/2009

11.6.2009

Ilman uusia tuotantopäätöksiä Suomen sähköntuotannon tehovaje kasvaa vuoteen 2020 mennessä useisiin tuhansiin megawatteihin, vaikka laskuissa on mukana rakenteilla olevat 2 000 MW, josta Olkiluodon kolmas yksikkö kattaa 1 600 megawattia. Vuoteen 2030 mennessä tehovaje kasvaa entisestään huomattavasti. On tärkeää, että sähköntuotantokapasiteetti on riittävä ja että se on sähkön kulutus-
huippujen aikaan myös käytettävissä.

Sähköntuotannon kapasiteettivaje kasvaa niin nopeasti, että pitkäjänteisiä sähköntuotantoinvestointeja tulee voida käynnistää välittömästi, jottei yhteiskunta ajaudu akuuttiin sähköpulaan ensi vuosikymmenellä. Sähkön tuotantokapasiteetin vajeesta suuri osa on erillistä sähköntuotantoa. Lähitulevaisuudessa Suomessa tarvitaankin erityisesti tasaisesti ympäri vuoden syntyvää perusvoimaa.

Ydinvoima ja uusiutuva energia eivät ole vaihtoehtoja eivätkä toisiaan pois sulkevia, vaan eri energialähteillä on oma roolinsa eri käyttötarkoituksissa. Uusiutuvan energian tuotantomuodot eivät pysty tyydyttämään perusvoiman tarvetta: esimerkiksi tuulivoimakapasiteetin nimel-
listehosta vain noin kymmenesosa on käytettävissä talvien huippukulu-
tustilanteissa.

Vaikka uusiutuvaa energiaa rakennettaisiin maksimaalisesti ja kaikki sähkön ja lämmön yhteistuotantokapasiteetti hyödynnettäisiin, tarvitaan vielä runsaasti erillistä sähköntuotantoa. Tämä on tuotettava joko kivihieillä tai ydinvoimalla, joista ydinvoima on hiilidioksidipäästötön ja kokonaiskustannuksiltaan vesivoiman jälkeen edullisin sähköntuotantomuoto. Hakemuksen mukaisella määrällä ydinvoimaa vältetään vuosittain noin 9–15 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöt kivihiehillauhteseen verrattuna. Ydinvoiman etuna on myös sähkön vakaa hinta, joka johtuu muun muassa polttoainekustannusten pienestä osuudesta.

Kunnioitavasti

Elinkeinoelämän keskusliitto
Infrastruktuuri

Tellervo Kylä-Harakka-Ruonala

